

Πιο συγκεκριμένα, στην επαρχία της Αμβέρσας, το έργο «Recreatief fietsroutenetwerk» στην περιοχή της Grande Nethe επιχορηγήθηκε με ποσό 277 099 ευρώ, επί συνολικού ποσού 1 108 394 ευρώ · στην επαρχία της ανατολικής Φλάνδρας το σχέδιο διευθέτησης του ποδηλατοδρόμου «Schaarse Wegel» στην Bassevelde επιχορηγήθηκε με ποσό 20 834,11 ευρώ, επί συνολικού ποσού 83 336, 40 ευρώ.

Είναι ευνόητο ότι, εάν στο μέλλον παρουσιαστούν έργα που εντάσσονται στους στόχους που ορίζονται στο έγγραφο προγραμματισμού και τα οποία συνδέονται με το δίκτυο των ποδηλατοδρόμων, το ΕΠΤΑ θα τα συγχρηματοδοτήσει εντός των ορίων του προβλεπόμενου ποσοστού συγχρηματοδότησης που ορίζεται για τον προγραμματισμό.

Όσον αφορά την περιοχή της Βαλλονίας, η αρμόδια αρχή για τη διαχείριση του προγράμματος Meuse-Vesdre προβλέπει, καθόλη τη διάρκεια του προγραμματισμού, την έγκριση έργων που συνδέονται με το δίκτυο ποδηλατοδρόμων για συνολικό ποσό 13 218 470,38 ευρώ, με συμμετοχή του Ταμείου μέχρι ποσού 6 654 735,19 ευρώ.

Τέλος, όσον αφορά την περιοχή των Βρυξελλών-πρωτεύουσας, κανένα από τα έργα που σχετίζονται με τα δίκτυα των ποδηλατοδρόμων δεν επιχορηγήθηκε από τα διαρθρωτικά ταμεία ούτε κατά το 2002 ούτε κατά το 2003. Λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα που περιέχονται στο έγγραφο προγραμματισμού, είναι απίθανο να υπάρξει αλλαγή της κατάστασης στο μέλλον.

(2004/C 65 E/217)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2720/03

υποβολή: Erik Meijer (GUE/NGL) προς την Επιτροπή

(11 Σεπτεμβρίου 2003)

Θέμα: Υπονόμευση των ευρωπαϊκών προοπτικών για μια δυναμική κοινωνία της γνώσης μέχρι το έτος 2010 και κατά συνέπεια της παιδείας και της έρευνας λόγω του Συμφώνου Σταθερότητας

1. Μπορεί η Επιτροπή να επιβεβαιώσει τα δημοσιεύματα της ολλανδικής Εφημερίδας 'Handelsblatt' και εν συνέχεια της ολλανδικής 'Staatscourant' της 14-8-2003, που έγραψαν πως η Επίτροπος κ. Διαμαντοπούλου πιστεύει ότι το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Ανάπτυξης και Σταθερότητας πιθανόν να περιορίσει κατά τα επόμενα έτη τους προϋπολογισμούς της παιδείας και της επιστημονικής έρευνας στα κράτη μέλη της ΕΕ λόγω του δημοσιονομικού ορίου του 3 %, οπότε και θα αποβεί ανεφάρμοστος ο εξαγγελθείς το 2000 στη Λισαβόνα στόχος του να γίνει η ΕΕ μέχρι το 2010 η πιο δυναμική στον κόσμο κοινωνία της γνώσης;

2. Έλαβε γνώση η Επιτροπή ότι η Επίτροπος κ. Διαμαντοπούλου είναι υπέρ του να ξεπερασθεί το σοβαρό αυτό πρόβλημα μέσω της εξαίρεσης στο εξής των κυβερνητικών επενδύσεων για την παιδεία και την έρευνα από το πεδίο εφαρμογής των ορίων που θέτει το Σύμφωνο Σταθερότητας;

3. Μπορεί η Επιτροπή να επιβεβαιώσει ότι υπάρχει πλέον κίνδυνος να δημιουργηθεί αδιέξοδο τώρα που η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Πορτογαλία δεν μπορούν άλλο να συμμορφωθούν με το όριο του 3 %, ενώ τα νέα κράτη μέλη θα ενταχθούν υπό δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, οι δε βαριές κυρώσεις που θα επιβάλλονται στους παραβάτες απειλούν να επιδεινώσουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση;

4. Συμφωνεί η Επιτροπή με την Επίτροπο κ. Διαμαντοπούλου ότι κατά τα φαινόμενα κανείς σήμερα δεν τολμά να αναλάβει την αναγκαία πρωτοβουλία για την έγκαιρη αναθεώρηση του ανέφικτου πλέον δόγματος του 3 % και ότι γι'αυτό τα κράτη μέλη προχωρούν σε μονομερείς ενέργειες προς βλάβη του προϋπολογισμού της ΕΕ;

5. Θα κάνει χρήση η Επιτροπή του δικαιώματος πρωτοβουλίας που διαθέτει για να αντιμετωπίσει αυτό το αδιέξοδο, ή μήπως περιμένει να αναλάβουν πρωτοβουλίες η παρούσα Ιταλική ή οι επόμενες Προεδρίες του Συμβουλίου;

6. Πόσο υπολογίζεται ότι θα περιμένουμε ακόμη για να γίνουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο Σύμφωνο Σταθερότητας, βάσει π.χ. των προτάσεων Διαμαντοπούλου;

Απάντηση του κυρίου Solbes Mira εξ ονόματος της Επιτροπής

(5 Νοεμβρίου 2003)

1. Η Επιτροπή πιστεύει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν την ποιότητα των δαπανών τους έτσι ώστε να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις που ανέλαβαν σχετικά με τις επενδύσεις στον τομέα της έρευνας και της εκπαίδευσης στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

2. Η Επιτροπή γνωρίζει τις προσωπικές απόψεις του μέλους της επιτροπής που είναι υπεύθυνο για την απασχόληση και τις κοινωνικές υποθέσεις.

Ωστόσο, η θέση της Επιτροπής είναι ότι ο μη συνυπολογισμός οποιωνδήποτε συγκεκριμένων ειδών δαπάνης για τα όρια που θεσπίστηκαν στο Σύμφωνο θα αντέβαινε στους ισχύοντες κανονισμούς. Επιπλέον, αυτό δεν θα ήταν δικαιολογημένο για οικονομικούς λόγους δεδομένου ότι σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν όλες οι δαπάνες. Η εξαίρεση από τους δημοσιονομικούς κανόνες της Ένωσης ενός ή περισσότερων ειδών δαπάνης θα οδηγούσε σε υψηλότερα ελλείμματα, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών. Όλα τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα λόγω της γήρανσης του πληθυσμού και, συνεπώς, η εξασφάλιση της βιωσιμότητας των δημοσίων οικονομικών είχε αποφασιστική σημασία. Επιπλέον, κάθε απόφαση για ενδεχόμενες δαπάνες προτεραιότητας θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος άλλων δαπανών οι οποίες ενδέχεται να συμβάλλουν επίσης στην επίτευξη των στόχων της Λισσαβόνας.

3. Η επιδείνωση των δημοσιονομικών θέσεων αντανakλά σε κάποιο βαθμό την παρούσα υποτονική οικονομική κατάσταση. Η αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) ήταν πιο περιορισμένη από ό,τι είχε προβλεφθεί την άνοιξη και αρκετές χώρες της ζώνης του ευρώ βρίσκονται σε τεχνική ύφεση. Ωστόσο, ένα σημαντικό μέρος της διολίσθησης που παρατηρήθηκε οφείλεται επίσης στην παρελθούσα πολιτική αδράνειας ή σε που οδηγούν σε αύξηση του ελλείμματος. Η κατάσταση στα τρία κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία. Το Συμβούλιο εξέδωσε συστάσεις βάσει του άρθρου 104 παρ. 7 προς τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Πορτογαλία, ορίζοντας προθεσμίες για τη λήψη διορθωτικών μέτρων καθώς και προθεσμία για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος μέχρι το 2003 για την Πορτογαλία και μέχρι το 2004 για τη Γερμανία και τη Γαλλία. Με βάση τα τελευταία στοιχεία για τα δημοσιονομικά αποτελέσματα για το 2003 και τους προϋπολογισμούς για το 2004, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την κατάσταση στη Γερμανία και την Πορτογαλία. Στη Γαλλία είχε τεθεί η προθεσμία της 3ης Οκτωβρίου 2003 για να αναλάβει αποτελεσματικές διορθωτικές ενέργειες σύμφωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 104 παράγραφος 7. Το Συμβούλιο, με βάση τη σύσταση της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 2003, θα πρέπει τώρα να αποφασίσει κατά πόσο η Γαλλία συμμορφώθηκε με τη σύσταση του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 104 παρ. 7. Εάν το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σε εφαρμογή των συστάσεων του μπορεί να αποφασίσει να ειδοποιήσει (άρθρο 104 παρ. 9) το κράτος μέλος να λάβει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος την οποία το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή. Σε μία τέτοια περίπτωση, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από το σχετικό κράτος μέλος να υποβάλει εκθέσεις για να εξετάσει τις προσπάθειες προσαρμογής που καταβάλλει το εν λόγω κράτος μέλος. Εάν το κράτος μέλος δεν συμμορφωθεί με σύσταση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 104 παρ. 9, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει την επιβολή κυρώσεων (άρθρο 104 παρ. 11). Σε αυτή την περίπτωση, η κύρωση θα είναι η άτοκη κατάθεση κατάλληλου ποσού. Το ύψος της κατάθεσης ορίζεται στον κανονισμό του (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου (¹), άρθρο 12, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Η κατάθεση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί από οικονομική άποψη ως αυστηρή κύρωση, και θα μετατραπεί σε πρόστιμο μόνο μετά από δύο έτη εάν το έλλειμμα δεν έχει διορθωθεί.

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, οι κυρώσεις δεν είναι ένα μέτρο που επιβάλλεται αμέσως μόλις ένα κράτος μέλος εμφανίσει έλλειμμα που υπερβαίνει το 3 % του ΑΕΠ. Η συνθήκη ΕΚ προβλέπει ένα διάλογο μεταξύ του Συμβουλίου και του σχετικού κράτους μέλους που παρέχει επαρκή χρόνο στο κράτος μέλος να διορθώσει το έλλειμμα. Η συνθήκη ΕΚ προβλέπει μια αυξανόμενη αμοιβαία πίεση που θα ασκείται από το Συμβούλιο έτσι ώστε το έλλειμμα του κράτους μέλους να μειωθεί κάτω από την τιμή αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ.

Όσον αφορά την προσχώρηση νέων κρατών μελών στην Ένωση, πρέπει να σημειωθεί ότι τα συνολικά μεγέθη τείνουν να συγκαλύπτουν τις μεγάλες διαφορές στις δημοσιονομικές θέσεις μεταξύ των επιμέρους χωρών. Το 2001, θεσπίστηκε η λεγόμενη προενταξιακή διαδικασία δημοσιονομικής εποπτείας έτσι ώστε να προετοιμαστούν οι υποψήφιες χώρες για τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες πολυμερούς εποπτείας που εφαρμόζονται επί του παρόντος στην Ένωση. Οι περισσότερες προσχωρούσες χώρες σχεδιάζουν να μειώσουν τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα σε μεσοπρόθεσμη βάση: τα προενταξιακά οικονομικά προγράμματα προβλέπουν μείωση του συνολικού ελλείμματος για τις προσχωρούσες χώρες από 3,8 % του ΑΕΠ το 2001 σε 2,7 % του ΑΕΠ το 2005. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι κατά μέσο όρο, οι προσχωρούσες χώρες έχουν χαμηλότερο επίπεδο χρέους από ό,τι τα σημερινά κράτη μέλη, και συγκεκριμένα 36,9 του ΑΕΠ έναντι 62,8 % του ΑΕΠ το 2001.

4. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δημοσιονομικοί στόχοι και οι κανόνες της συνθήκης ΕΚ και του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης εξακολουθούν να ισχύουν. Οι «σχεδόν ισοσκελισμένοι ή πλεονασματικοί προϋπολογισμοί» εξασφαλίζουν ένα κατάλληλο πλαίσιο για μία συνετή δημοσιονομική διαχείριση που είναι προς το ίδιο το οικονομικό συμφέρον όλων των χωρών. Ο δημοσιονομικός στόχος των σχεδόν ισοσκελισμένων ή πλεονασματικών προϋπολογισμών παρέχει επαρκή περιθώρια που επιτρέπουν στους αυτόματους σταθεροποιητές να λειτουργήσουν πλήρως σε περίπτωση οικονομικής ύφεσης και να αντιμετωπίσουν τις δημοσιονομικές επιπτώσεις σημαντικών μεταρρυθμίσεων. Αποτελούν επίσης ένα κατάλληλο μέσο-μακροπρόθεσμο στόχο, λαμβάνοντας υπόψη τα υψηλά επίπεδα χρέους σε πολλές χώρες, τις σημαντικές ενδεχόμενες υποχρεώσεις και το γεγονός ότι η γήρανση του πληθυσμού θα οδηγήσει σε μεγάλη αύξηση της δαπάνης για συντάξεις και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Όλα αυτά τα προβλήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν εάν οι χώρες καταβάλλουν σταθερές προσπάθειες να περιορίσουν το δημόσιο χρέος την προσεχή δεκαετία.

Επιπλέον, η Επιτροπή και το Συμβούλιο συμφωνούν ότι τόσο ο δημόσιος όσο και ο ιδιωτικός τομέας θα πρέπει να συμβάλλουν για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβόνας. Στον τομέα των δημοσίων οικονομικών, οι κυβερνήσεις μπορούν να συμβάλλουν μεριμνώντας έτσι ώστε οι δημόσιοι πόροι να διατίθενται όσο το δυνατό πιο αποτελεσματικά, αναπροσανατολίζοντας τις δημόσιες δαπάνες προς ευνοϊκές για την ανάπτυξη δαπάνες, με υψηλή αποτελεσματικότητα κόστους, στο πλαίσιο πάντοτε των συνολικών δημοσιονομικών περιορισμών, και επιδιώκοντας να αυξήσουν την επίδραση των κρατικών μέτρων στήριξης στις δημόσιες επενδύσεις. Πράγματι, αυτό είναι το σκεπτικό στο οποίο στηρίζεται η κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 14 των γενικών προσανατολισμών της οικονομικής πολιτικής που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 26 Ιουνίου 2003. Η κατευθυντήρια αυτή γραμμή προβλέπει αρκετούς τρόπους με τους οποίους ο δημόσιος τομέας μπορεί να βελτιώσει τη συμβολή του στην ανάπτυξη, ένας από τους οποίους είναι «αναπροσανατολίζοντας, στο πλαίσιο πάντοτε των συνολικών δημοσιονομικών περιορισμών, τις δημόσιες δαπάνες προς ευνοϊκές για την ανάπτυξη επενδύσεις, βάσει κριτηρίων κόστους-αποτελεσματικότητας, σε φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο και στη γνώση»⁽²⁾.

5. Η Επιτροπή έχει αναλάβει ενέργειες για τη βελτίωση του δημοσιονομικού πλαισίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) με βάση την εμπειρία της πρώτης τετραετίας της ΟΝΕ. Στις 27 Νοεμβρίου 2003, ενέκρινε ανακοίνωση για την ενίσχυση του συντονισμού των δημοσιονομικών πολιτικών⁽³⁾. Η ανακοίνωση αυτή περιλαμβάνει συγκεκριμένες προτάσεις για να λαμβάνεται καλύτερα υπόψη ο οικονομικός κύκλος κατά την αξιολόγηση των δημοσιονομικών θέσεων, να αποφεύγονται οι προκυκλικές πολιτικές σε περιόδους ταχείας οικονομικής ανάπτυξης, να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών, να αυξάνεται η συνεισφορά των δημοσίων οικονομικών στην ανάπτυξη και την απασχόληση και να βελτιωθεί η εφαρμογή των κανόνων. Το Συμβούλιο Ecofin συμμερίστηκε σε μεγάλο βαθμό τις απόψεις της Επιτροπής και συμφώνησε με την Επιτροπή ότι δεν υπάρχει λόγος να μεταβληθεί το τρέχον νομικό πλαίσιο και ότι μπορούν να γίνουν βελτιώσεις για να εξασφαλιστεί αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων. Τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο εφαρμόζουν τώρα τη συμφωνηθείσα προσέγγιση.

6. Η Επιτροπή παραπέμπει το Αξιότιμο Μέλος στις απαντήσεις που δόθηκαν ανωτέρω.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, ΕΕ L 209 της 2.8.1997.

(2) Το μήνυμα αυτό τονίστηκε ιδιαίτερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 10ης Ιανουαρίου 2003 με τίτλο «Αποδοτικές επενδύσεις στην εκπαίδευση και την κατάρτιση: επιτακτική ανάγκη για την Ευρώπη».

(3) COM(2002)668 τελικό.

(2004/C 65 E/218)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-2728/03

υποβολή: Ewa Hedkvist Petersen (PSE) προς την Επιτροπή

(10 Σεπτεμβρίου 2003)

Θέμα: Σιδηροδρομική σύνδεση του Norrbotten

Η δημοσίευση της εργασίας ομάδας υψηλού επιπέδου στις 30 Ιουνίου 2003 κατέδειξε ότι σε κανένα από τα πρωτεύοντα έργα υποδομής των Διερωπαϊκών Δικτύων στον τομέα των μεταφορών δεν περιλαμβάνονται τα βορειότερα τμήματα της Σουηδίας. Το έργο της σιδηροδρομικής σύνδεσης του Norrbotten καλύπτει ένα κενό και συνιστά διασυνωριακό έργο σημαντικό για δύο κράτη μέλη, τη Σουηδία και την Φινλανδία, αλλά και τρίτες χώρες όπως η Νορβηγία και η Ρωσία. Οι αποστάσεις που πρέπει να καλύψουν τα μεταφορικά μέσα στη Βόρεια Ευρώπη είναι μεγάλες και, συχνά, δεν υπάρχουν εναλλακτικές μορφές συγκοινωνίες ή διαδρομές. Συνεπώς, η βιομηχανία απειλείται περισσότερο με κατάρρευση από ό,τι στην Κ. Ευρώπη όπου υπάρχουν πράγματι εναλλακτικά μέσα μεταφοράς.